

દુનિયા સાથે કેવળજ્ઞાની

દુનિયા સાથે કેવળજ્ઞાની રહેતાં પ્રેમસ્વરૂપે,
વર્તે જ્ઞાન-સ્વરૂપે.

મૃદુતમ, કોમળ, ગ્રંથિ-છેદક વાણી આત્મા તરફે,
ચોવીસી નૂર હરફે. - દુનિયા....

પહેલી વેળા ચોરી ભૂલને અંદરનું સત્ ઝંખે,
ગણકાર્યું તો અટકે.

ભૂલ કરીને સિક્કો માર્યો અહમે ચિત્તને ચસકે,
મન લપટાયું અવસ્થે.

અવગુણોને ઢાંકપિછોડે અંધારાંપટ કપટે,
આગે-પીછે ના દેખે.

લોભ-વિષયમાં દૈહિક રાગે કારણ રોગને રક્ષે,
માયા જીવતી અસત્યે. - દુનિયા....

દ્વેષોત્પાદક ક્રોધ-કટુતા સ્થૂળથી સૂક્ષ્મ ‘માને’,
દ્વેષે ભય મહીં કરડે.

બીજાના દોષો જોવાની ટેવે વિશ્વ જ ઊપજે,
બુદ્ધિ ભેડે મરડે.

ભૂલ ને પાપનું સહુ પરમાણુ જગને દોષિત દેખે,
અહમ્ છવાયું મમત્વે.

ઉપરાણાંથી ટેવ-કુસંગો કોઈ કાળે નવ છૂટે,
જાડી ગ્રંથિ ગૂંચવે. - મુદુતમ....

અવસ્થા ભજતાં લોકપ્રવાહો કર્મ-નિબિડે જાગે,
ત્યાં “જ્ઞાની”ઓ ઊંઘે.

આતમ-જ્ઞાનને બાધક શંકા-નડતર દેખી ટકોરે,
આજ્ઞા પાણ બિનશરતે.

મિથ્યા-ઝેરાં પોષે તાંતાં તાર્કિક લૌકિક ભાષા,
પરદેશી મન-રંજને.

સત્ય નિરાગ્રહી, અ-લોક ધારા અમૃત ‘દાદા’-મુખે
સ્વદેશી આતમ-રંજને. - દુનિયા....

પૂછિયા વિના સલાહ દઈને ખુદ પાડ્યાં અંતરાય જ,
ડખલ કરી પરસત્તે.

કેંક પાણ કરવા આંગળી ચીંધી ત્યાં સઘળો વ્યવહાર જ,
મૂંઝવાણ રહી સાપેક્ષે.

જ્ઞાનક્રિયાની અદીઠ તપસ્યા નિશ્ચય ‘અક્રમ’ મોક્ષે,
આપ સ્વભાવી સ્વદેશે.

“જ્ઞાની” સમજે નિયતિ ‘વ્યવસ્થિત’ આત્મા દેખી નિમિત્તે,
વર્તે શુદ્ધ ઉપયોગે. - દુનિયા....

